

Διεθνής Αλληλεγγύη στους Εξεγερμένους της Χιλής – Κάλεσμα για οργάνωση δράσεων

Από τις 19 Οκτωβρίου το κράτος της Χιλής πολιορκείται από χιλιάδες εξεγερμένους που έχουν καταλάβει τους δρόμους και της πλατείες της χώρας. Οι μαζικές διαδηλώσεις, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν με αφορμή τις αυξήσεις στις τιμές των εισιτηρίων στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς μετατράπηκαν σε μια γενικευμένη εξέγερση που σαρώνει τα πάντα στο πέρασμα της.

Οι πρώτες πράξεις κοινωνικής ανυπακοής με καλέσματα για μαζική λαθρεπιβίβαση και σαμποτάζ στα ΜΜΜ, με χιλιάδες μαθητές και φοιτητές να σπάνε τις προστατευτικές μπάρες και να εισέρχονται μαζικά στους συρμούς γρήγορα συνάντησαν την κρατική καταστολή.

Οι εικόνες που βλέπουμε από την Χιλή μας φέρνουν στην μνήμη εικόνες από το εξεγερμένο μητροπολιτικό τοπίο της Αθήνας, όταν οι συγκρούσεις με την αστυνομία, οι λεηλασίες πολυκαταστημάτων, οι βανδαλισμοί κρατικών και καπιταλιστικών στόχων, το πάθος για αγώνα που κατέκλυζε τους δικούς μας δρόμους ήταν μια πραγματικότητα που συγκρούονταν με αυτήν που μας επιβάλλει ο καπιταλισμός.

Αυτή την στιγμή οι εξεγερμένοι της Χιλής αντιμετωπίζουν στους δρόμους όλη την “γκάμα” της κρατικής καταστολής, αφού εκτός από τα πολυβόλα και τα δακρυγόνα της αστυνομίας, το βράδυ της Παρασκευής, ο πρόεδρος Πινιέρα αποφασίζει να θέσει σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης την πόλη του Σαντιάγο, στέλνοντας τακς στους δρόμους αυτής και εφαρμόζοντας το μέτρο απαγόρευσης της κυκλοφορίας τις βραδινές ώρες. Είναι η πρώτη φορά μετά την πτώση της δικτατορίας του Πινοσέτ στην Χιλή που ο στρατός κατεβαίνει στους δρόμους για να καταστείλει τους διαδηλωτές, ενώ ήδη την στιγμή που μιλάμε υπάρχουν τουλάχιστον 15 νεκροί (υπάρχουν πηγές που αναφέρουν παραπάνω), οι 4 εκ των οποίων από τα πυρά των μπάτσων ενώ άλλοι πατήθηκαν από οχήματα του στρατού .

Ένα από τα κεντρικά συνθήματα που ακούγεται στους δρόμους της Χιλής είναι ότι “η εξέγερση στη Χιλή δε γίνεται για τα 30 πέσος, αλλά για τα 30 χρόνια”. Θέλοντας να καταδείξει ότι μπορεί η αφορμή της εξέγερσης να ήταν η αύξηση στις τιμές των εισιτηρίων αλλά οι αιτίες και οι λόγοι βρίσκονται στο ίδιο το σύστημα τα βαθύτερα χαρακτηριστικά του οποίου δεν έχουν αλλάξει μετά την πτώση της δικτατορίας του Πινοσέτ.

Η Χιλή τα χρόνια της δικτατορίας ήταν - πέρα από ένα από τα καταπιεστικότερα κράτη του πλανήτη όσον αφορά τις αστικές "ελευθερίες" - ένα κράτος-πειραματόζωο πάνω στο οποίο εφαρμόστηκαν οι πιο ακραίες νεοφιλελεύθερες οικονομικές μεταρρυθμίσεις. Ιδιωτικοποιήθηκαν τα πάντα (με αποκορύφωμα το ασφαλιστικό), εφαρμόστηκαν σκληρά μέτρα δημοσιονομικής σταθερότητας στα πρότυπα του ΔΝΤ με αποτέλεσμα την βίαια ανακατανομή του εισοδήματος υπέρ των πλουσίων και ισχυρών τάξεων, την ένταση των ταξικών αντιθέσεων, την περικοπή των δημόσιων δαπανών, την εκτίναξη της ανεργίας κλπ. Όλα αυτά με την αगाστή συνεργασία της ομάδας τεχνοκρατών οικονομολόγων (την λεγόμενη σχολή του Σικάγο), οι οποίοι εκμεταλλεύοντο την σιδηρά πυγμή της δικτατορίας προσπάθησαν να επιβάλλουν τον απόλυτο καπιταλιστικό παράδεισο στη Χιλή σύμφωνα με το μότο τους ότι :

" Το μόνο αποδεκτό πλαίσιο για την οικονομική ανάπτυξη είναι αυτό μέσα στο οποίο ο ιδιωτικός τομέας μπορεί να επιχειρεί ελεύθερα. Ότι η ιδιωτική επιχείρηση είναι ο πλέον αποτελεσματικός τύπος οικονομικής οργάνωσης και, επομένως, ο ιδιωτικός τομέας πρέπει να είναι ο επικρατέστερος παράγοντας στην οικονομία. Η διακύμανση των τιμών θα πρέπει να διαμορφώνεται ελεύθερα και σύμφωνα με τους κανόνες του ανταγωνισμού."

Η αναφορά μας στα χρόνια της δικτατορίας Πινοσέτ δεν είναι τυχαία. Αν κανείς θέλει να αναζητήσει τις αιτίες πίσω από την εξέγερση στην Χιλή, μπορεί να κοιτάξει την πραγματικότητα που βιώνουν οι φτωχοί και οι αποκλεισμένοι. Παρά τη μετάβαση στην αστική δημοκρατία και στις κατ' επίφαση ελευθερίες που αυτή προσφέρει ο πυρήνας της οικονομικής πολιτικής που υιοθετήθηκε από τον Πινοσέτ έμεινε ίδιος και अपαράλλαχτος, ενώ είναι κοινή διαπίστωση ότι το καθεστώς του Πινοσέτ έχει άμεσες διασυνδέσεις με την δικτατορία του Πινοσέτ. Οι βασικοί τομείς της οικονομίας είναι όλοι σε ιδιωτικά χέρια, το ασφαλιστικό Πινοσέτ (το ίδιο που θέλει να εφαρμόσει και η κυβέρνηση της ΝΔ στην Ελλάδα) το οποίο επιβάλλει σε κάθε εργαζόμενο/η να δίνει το 10% του μισθού του σε 6 ασφαλιστικά μονοπώλια εφαρμόζεται ακόμα, το 54% του πληθυσμού αμοιβεται με 440 Ευρώ το μήνα κατά μέσο όρο από τα οποία πρέπει να δίνει το 1/6 για τις μετακινήσεις του από και προς τα κάτεργα της μισθωτής σκλαβιάς. Και όλα αυτά ενώ όλοι οι δείκτες παρουσιάζουν τη Χιλή ως μια από τις πλουσιότερες χώρες στη Λατινική Αμερική με 2% πληθωρισμό και "ανάπτυξη" που αναμένεται να φτάσει στο 2,5% του ΑΕΠ. Άλλο ένα παράδειγμα πως οι δείκτες ανάπτυξης των κρατών δεν είναι παρά οι δείκτες κερδοφορίας του κεφαλαίου και δεν έχουν το παραμικρό αντίκρισμα στις ζωές των από τα κάτω που συνεχώς υποτιμούνται από τις επιταγές της σύγχρονης οικονομικής δικτατορίας.

Κατά την διάρκεια της εξέγερσης δεκάδες αστικά λεωφορεία και συρμοί του μετρό έχουν παραδοθεί στις φλόγες, τα εμπορεύματα απαλλοτριώνονται από τις βιτρίνες και τα ράφια των πολυκαταστημάτων. Πολυεθνικές εταιρίες και οι εγκαταστάσεις τους καίγονται, εργάτες από τους μεγαλύτερους κλάδους της οικονομίας απεργούν και κατεβαίνουν στον δρόμο.

Είναι εκείνες οι στιγμές όπου οι άνθρωποι επιλέγουν να αδιαφορήσουν για τα ερωτήματα της κυρίαρχης προπαγάνδας που θα αναρωτηθεί πως θα πάνε την επόμενη μέρα στην δουλειά τους, πόσες θέσεις εργασίας θα χαθούν από τα σαμποτάζ, πόσους φόρους θα πληρώσουν στο κράτος για τις καταστροφές, για τον απλό λόγο ότι επιλέγουν να βρίσκονται σε ένα σημείο χωρίς επιστροφή, επιλέγουν να στραφούν ενάντια στον αστικό ιστό της καπιταλιστικής μητρόπολης αναγνωρίζοντας τον ως φορέα καταπίεσης, επιλέγουν να καταργήσουν στην πράξη τους ρόλους τους μέσα στο σύστημα και να γίνουν οι ίδιοι η φωτιά της εξέγερσης.

“ Η μητρόπολη είναι ένας ολοκληρωτικός θεσμός. Μάλλον, είναι ο κατεξοχήν ολοκληρωτικός θεσμός. Επειδή αποτελεί χώρο πραγματοποίησης της καθολικής πραγματικής κυριαρχίας του κεφαλαίου, το πεδίο μέγιστης διαφοροποίησης των κοινωνικών μέσων καταστολής και ελέγχου των αποκλινόντων αντιθέσεων του.

Καταπίεση και μεσολάβηση για τις συνθλιπτικές διαδικασίες από την μια, έλεγχος και καταστολή για τις εκρηκτικές από την άλλη.” (από το έντυπο Σταγόνες Ήλιου στην Στοιχειωμένη Πόλη)

Πέρα από τις αιτίες που αναφέραμε δεν πρέπει να ξεχνάμε το ισχυρό αναρχικό κίνημα της Χιλής. Αναρχικές ομάδες, καταλήψεις, οργανώσεις αντάρτικου πόλης, δεκάδες πολιτικοί κρατούμενοι στις φυλακές, διασύνδεση με τους αγώνες Γης (συγκεκριμένα με των Maruche) κ.α. δημιουργούν ένα θετικό έδαφος μέσα στο οποίο έγινε πραγματικότητα ο αγώνας να εξελιχθεί από μία επιμέρους διαμαρτυρία για τις αυξήσεις στα εισιτήρια σε γενικευμένη εξέγερση ενάντια στο καταπιεστικό καθεστώς Πινοσέτ αλλά και στις σάπιες καπιταλιστικές αξίες γενικότερα. Εν ολίγοις τα σημερινά εξεγερσιακά γεγονότα δεν συνέβησαν έτσι ξαφνικά, αντιθέτως "πατάνε" πάνω στις δεκάδες στιγμές ανταρσίας του παρελθόντος. Στις εκτεταμένες συγκρούσεις ενάντια στην εκπαιδευτική μεταρρύθμιση του Πινοσέτ το 2011. Στις συχνές συγκρούσεις αναρχικών και νεολαίων με τις δυνάμεις καταστολής έξω από τα πανεπιστήμια. Στις δεκάδες επιθέσεις ομάδων άμεσης δράσης. Στις ένοπλες απαλλοτριώσεις ναών του κεφαλαίου από αναρχικούς συντρόφους. Στις απεργίες πείνας των αξιοπρεπών αιχμαλώτων στα Χιλιανά κολαστήρια. Στους αγώνες των Maruche για Γη και Ελευθερία ενάντια στο κράτος και τις πολυεθνικές εταιρίες που λυμαίνονται

τις εκτάσεις τους. Στις μαχητικές διαδηλώσεις όλα τα προηγούμενα χρόνια. Να λοιπόν που η οργάνωση, οι συγκρούσεις, οι υποδομές και κυρίως η μαχητικότητα και η αποφασιστικότητα πέρα από το να κρατάνε "τη φλόγα αναμμένη" δημιουργούν το κατάλληλο έδαφος για να πραγματοποιηθούν τα μεγάλα εξεγερσιακά γεγονότα που όλοι επιθυμούμε.

Θεωρούμε χρέος μας σαν αναρχικοί αγωνιστές να στηρίζουμε έμπρακτα τους αγώνες των καταπιεσμένων σε όλο το πλανήτη ιδιαίτερα σε μια χώρα όπως η Χιλή όπου υπάρχει παρουσία ισχυρού και μαχητικού αναρχικού κινήματος (σε κόντρα με τον εναλλακτισμό και τον δικαιωματισμό που δυστυχώς επικρατεί στο κίνημα σε άλλες χώρες) και να κάνουμε πράξη το πρόταγμα για αλληλεγγύη μεταξύ όσων αγωνίζονται ενάντια στα κράτη, την εξουσία και τον καπιταλισμό. Να συνδέσουμε το νήμα που ενώνει την εξεγερμένη Χιλή με τις μεγαλειώδεις διαδηλώσεις στο Λίβανο για την ελευθερία. Το νήμα που ενώνει τον αγώνα των κίτρινων Γιλέκων (καθώς και άλλων κινημάτων στη Γαλλία με τις μεγάλες διαδηλώσεις στο Εκουαδόρ ενάντια στα νέα οικονομικά μέτρα του ΔΝΤ). Το νήμα που συνδέει τις κοινωνικές αναταραχές ενάντια ενάντια στα οικονομικά σκάνδαλα στην Αϊτή με την αιματηρή και πολύνεκρη εξέγερση στο Ιράκ. Το νήμα που συνδέει τους αγώνες ενάντια στον πόλεμο και τον εθνικισμό με τους λαούς που χύνουν το αίμα τους από τις πολεμικές μηχανές των κρατών. Γιατί δεν πρέπει να ξεχνάμε πως ένας από τους μεγαλύτερους κινδύνους των εξεγερμένων είναι η μη διεθνοποίηση της αντίστασης και το πέρασμα της στην λήθη. Ας μη το επιτρέψουμε.

Κλείνουμε αυτό το κάλεσμα με τα λόγια των ίδιων των συντρόφων μας που αυτή τη στιγμή μάχονται στα χαρακώματα και μας χαρίζουν υπέροχες στιγμές αμφισβήτησης του κρατικού μονοπωλίου στη βία.

*"Αύριο ξεκινά μια καινούρια μέρα ταξικού πολέμου.
Ας πάρουμε τα πάντα!"*

- 1. Καταλάβετε τα σχολεία και τα πανεπιστήμια και κάντε τα χώρους αποθήκευσης προμηθειών, αντίστασης και προστασίας.*
- 2. Καταλάβετε τις φαρμακευτικές και τους σταθμούς καυσίμων για τις κινητοποιήσεις μας και τον οικιακό εξοπλισμό.*
- 3. Συνεχίστε να λεηλατείτε τα μεγάλα σουπερ μαρκετ, προμηθευτείτε από τα ελεύθερα παζάρια και φροντίστε τα μικρά συνοικιακά μαγαζιά.*
- 4. Αυτό είναι ένα κάλεσμα στο μεταναστευτικό πληθυσμό για να μην αισθάνεται αποξενωμένος από τον αγώνα. Όλοι και όλες ζούμε τις αδικίες αυτού του συστήματος: είμαστε όλοι και όλες προλετάριας.*
- 5. Τέλος, φροντίστε η μία τον άλλο, οργανώστε την αυτο-άμυνα και μην κρατήσετε καμία συμπόνοια για τους προστάτες των πλούσιων και των διαταγών τους.*

Μπάσταρδοι όσοι καταδικάζουν την προλεταριακή βία!

Πάμε για τη ζωή!"

Κάλεσμα για την διοργάνωση δράσεων αλληλεγγύης στους εξεγερμένους της Χιλής Σάββατο 26/10 στις 17.00 στο Πολυτεχνείο

Πρωτοβουλία αλληλεγγύης στους εξεγερμένους της Χιλής